

[Ole Espersen]

væsentligt at påpege, at statsadvokaten i Ålborg er meget uenig i forslaget. Han skriver faktisk, at hvis man vedtager det, vil der i rets-anvendelsen forekomme en urimelig forskels-behandling af i øvrigt sammenlignelige sager. Han skriver, at det vil bero på rene tilfældighe-der, om offeret afgår ved døden eller pådrager sig meget betydelige skader, og derved vil der altså også dér blive tale om en klart urimelig forskelsbehandling, så man er ikke helt enig.

Derimod er jeg enig med justitsministeren i, at retspræsidenterne og Dommerforeningen efter klart at have advaret mod forslaget siger, at de ikke kan modsætte sig, at vi gennemfører det, for det er et politisk spørgsmål, og det er vi selvfølgelig taknemmelige for, men ligefrem en anbefaling synes jeg ikke man kan sige det er.

Jeg tror, det bliver et hovedspørgsmål for os, hvorfor man har holdt sig til § 241, altså uagt-somt manddrab, og ikke har taget den alvorli-ge legemsbeskadigelse med. Jeg synes ikke, at ministeren rigtig oplyste os om det, og det er et væsentligt tema i selve lovforslaget. Straffe-rammen er den samme, og at blive slået til in-valid for resten af sit liv er dog noget af det alvorligste, et menneske kan komme ud for. Hvorfor er det ikke med? Det kan vi ikke rigtig forstå. Jeg kunne forestille mig, at det skyldes den enkle ting, at det er umuligt at afgøre på ulykkestidspunktet, om man bliver invalid for resten af livet, hvorimod man kan se, om en person er død. Det understreger den tilfældig-hed, som statsadvokaten for Ålborg påpeger. Hvis dét er afgørende for, om man kan vare-tægtsfængsles eller ej, synes jeg, at vi har to situationer, der er meget ens, men som be-handles meget forskelligt, og det må vi se hvad vi kan gøre ved i Retsudvalget.

Jeg har allerede sagt tidligere, at forslaget i-ke vil kunne mindske antallet af disse tragiske ulykker; det vil kun en egentlig aktiv alkohol-politik kunne gøre, og den synes jeg mangler. Lad mig nævne et eksempel, som jeg synes man må tage alvorligt, og spørge, om vi virke-lig sætter ind på den rigtige måde. Det ikke er justitsministerens ansvar, men statens færger kan kun sejle til rimelige priser, fordi man sæl-ger billigt spiritus til unge mennesker om bord, hvilket de uge efter uge, weekend efter week-end naturligvis benytter sig af og danner alko-holvaner i måske 15-, 16-, 17-års-alderen, som det kan blive svært at udrydde senere, og disse

alkoholvaner er årsag til mange af trafikdrabe-ne. Hvis man ville gøre noget effektivt, burde man sætte ind også på andre områder, og selv om det er en lidt anden diskussion, synes jeg, der mangler en strammere alkoholpolitik.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Hr. Ole Espersen nævnte, at alkoholbekæmp-elsen ikke var god nok, og det er vi da helt enige i, og vi arbejder også på at finde et for-nuftigt grundlag for at forbedre den, men man kunne lige så godt have nævnt idrætsforenin-ger, hvor man holder ølfestival for at skaffe penge, og man kunne blive ved. Men i dag har vi altså det problem, at der er nogle, der er ble-vet alkoholikere, og vi har gjort meget for at hjælpe dem, men vi bliver nødt til også at se alvorligt på det og være parat til virkelig at sætte ind over for det.

Der er nogle, der har beklaget sig over, at jeg har nævnt ofrene, men for mig hører ofrene altså naturligt med til denne diskussion, for det har en konsekvens for dem. Jeg er glad for, at hr. Ole Espersen sagde, at det værste, der kun-ne overgå et menneske, var, at det blev slået til invalid. Hvordan har det menneske det så? Hvis man læser beretningen bagefter, vil man se, hvordan de sidder tilbage, og når vi giver nogle millioner kroner, er det vores aflad. Jo flere alvorlige forbrydelser der sker, des flere penge skal der til, så hvis de mennesker virke-lig skulle have et godt liv, var det måske milli-arder af kroner, der blev tale om.

Ebba Strange (SF):

Jeg havde godt lagt mærke til, at både Dom-merforeningen, retspræsidenter og, så vidt jeg husker, også rigsdadvokaten sagde, at dette er et politisk spørgsmål. Men de siger det dog først efter, at de har givet udtryk for, at de synes, at det er betænkeligt, bl.a. fordi det er så tilfæl-digt.

Det kan godt være, at ministeren ikke vil svare eller ikke kan svare nu, og så kan vi drøf-te det videre, men jeg vil godt spørge – når nu ministeren selv var inde på det, så vidt jeg hu-sker også i bemærkningerne, og flere ordførere har været det – om forholdet mellem uagtsom-hed og forsætlighed: Er det sådan, at man i Justitsministeriet eller andre steder, f.eks. i råd eller nævn, har nogen overvejelser i retning af